

έξαδέλφους Οι μείρακες αύτοί ἐπολέμουν ώς ἀληθεῖς στρατιώται. Εἰς ἔξ αὐτῶν εἶχε θραύσει τὴν κυήμην του ἐν τῇ μάχῃ. Δωδεκαετής ἔτι, ὁ μικρὸς Ἐπερὸλ ἔφαγε μίαν σπαθιάν, ἥτις τοῦ ἀπέκοψε τὴν παρειὰν μέχρι τοῦ ὀψίου. Νεώτερος εἶχεν ἐπτά πληγάς, ὅτε ἐλαβε τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἅγιου Λουδοβίκου.

Τὸ νὰ ὑπηρετήσουν τὸ Κράτος, τὸ νὰ ριψοκινδυνεύσουν τὴν ζωὴν των, τὸ νὰ τρέχουν εἰς τὰς συμπλοκὰς, πάντα ταῦτα τοῖς ἐφαίνοντο ὑποχρεώσεις τῆς ταξεως εἰς ἣν ἀνῆκον, οἵσεις χρέος κληρονομικόν. Ἐπὶ δέκα χιλιάδων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἔξωφλουν τὴν ὄφειλὴν αὐτὴν, οἱ πλειστοί οὐδὲν ἔτερον εἶχον κατὰ νοῦν, ἢ πῶς νὰ πληρώσουν τὸ χρέος των παραπάνω. Ο νοῦς των δὲν περιέμενε. "Λγει περιουσίας καὶ ἀνει προστασίας, οὐδ' ἐσκέπτοντο καν νὰ προβιβασθοῦν ἀνδραγαθοῦντες εἶχον πάρει ἀπόφασιν, ὅτι οι μεγάλοι βαθμοὶ ἡσαν διὰ τοὺς κληρονόμους τῶν μεγάλων οἰκογενειῶν, διὰ τοὺς αὐλικοὺς τῶν Βερσαλλιῶν. Μετὰ εἰκοσαετὴ ὑπηρεσίαν, ἐπανήρχοντο εἰς τὸν ἴδιωτικόν των βίον μὲ τὸν θαθμὸν λοχαγοῦ, τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἅγιου Λουδοβίκου καὶ μικράν τινα σύνταξιν. Κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Ἐπαναστάσεως, τὸ ἀρχαῖον αἰσθημα τῆς τιμῆς των ἀνήρων εἰς σχεδὸν ἀστικὴν ἀρετὴν. Καθόλην τὴν θυελλώδη περίοδον ἀπὸ τοῦ 1789 μέχρι τοῦ 1792, ἀνέδειξαν μετριοπάθειαν καὶ μεγαλοψυχίαν, εὐκισθησίαν, αὐταπάρησιν καὶ στωϊκὴν ἀπάθειαν, ἐδειξαν ὅτι δὲν θέλουν νὰ κτυπήσουν τοὺς ἐπαναστάτας, εἶχον τὴν γενναιότητα νὰ δέχωνται κτυπήματα χωρὶς νὰ τ' ἀνταποδίδουν, μὲ μόνην τὴν ἐλπίδα νὰ διατηρήσουν, ἀν οὐχὶ τὴν δημοσίαν τάξιν, τούλαχιστον πλήρες αὐτῆς δμοίωμα. 'Ολιγώτερον σπουδαῖοι καὶ πλειότερον νωθροὶ, ἢ οἱ ἀγροτικοὶ εὐγενεῖς τῆς Πρωσίας, διατηροῦντες χαλαρωτέραν τακτικὴν καὶ ἡθη κοσμικώτερα, ἀλλὰ πολὺ ἡμερώτερα, στιλπνότερα καὶ φιλελευθερώτερα, τὰ μέλη τῶν εἰκοσιέξ χιλιάδων εὐγενῶν οἰκογενειῶν τῆς Γαλλίας, ἐκαλλιέργουν παρὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν τὰ αὐτὰ ἥθη καὶ τὰς αὐτὰς ἀρετὰς, τὴν αὐτὴν ρώμην σώματος, καρδίας καὶ πνεύματος, δι' ὃν οἱ ἀρχοντες τῆς Πρωσίας συνεκρότησαν τὸν πρωστικὸν στρατὸν, διωργάνωσαν τὸν γερμανικὸν καὶ κατέστησαν τὴν Γερμανίαν πρώτην εὐρωπαϊκὴν δύναμιν.

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ

Γραῖσι τις ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου τῆς, καὶ παρὸ αὐτὴν ἡ ἔγγονή της, μαραχούμενον καὶ ἔρρυτιδωμένον ἥτο τὸ πρόσωπόν τῆς μιές, κόκκινον καὶ ἀνθρόπον τὸ τῆς ἀλληλης. Κεκυφός καὶ συσπειρωμένον τὸ σῶμα τῆς πρώτης, νεανικῶς θαλερὸν καὶ λυγνὸν, ὡς ἐλάφου, μόλις ἔξανθησαν, τὸ τῆς δευτέρας.

Ἡ γραῖα ἔψαυεν ἔντος κιβωτίου, εὐρισκομένου πρὸ αὐτῆς. Ἡ ἔγγονη προσέβλεπεν αὐτὴν καὶ ἐπανομβούσε τὴν καλλίκομον κεφαλὴν τῆς ἐπὶ τοῦ βραχίονος. Αἴρηντος εἶδεν ἐν τῷ κιβωτίῳ μικράν εἰκόναν ἔξ ἐλεφαντόδοντος καὶ ἔβαλε πραυγὴν θαυμασμοῦ. Ἡ τοδὲ ἡ ἴδια εἰκὼν τῆς, τὴν διοίσαν ἔβλεπε.

«Κόρη μου, τοιαύτη ἡμην ἔγώ, ὅτε ἡμην δεκαεξέτῶν. Τότε μὲ ὠνόμαζον Φοζούλαν, τὴν ὥραίαν "Φοζούλαν".

Καὶ ἡ ἔγγονὴ παρετήρησε μετό τινος δειλίας τὸ πρόσωπον τῆς γραῖας. Ξένη σκιά ἐπεκάθητο τοῦ πρώτου πού πού τῆς.

Οι ὄφθαλμοι τῶν συνηντήθησαν. Οι τῆς μάρμης ἡσαν ἐπίσης ὥραῖοι, ἀν καὶ ὀλίγον θαυμποὶ, ὡς οἱ τῆς νέας κόρης. Τὸ πᾶν εἶχεν γηράσει ἐν αὐτῇ, ἐκτὸς τῶν ὄφθαλμῶν, τοῦ κρυσταλλίνου τούτου παλατίου τῆς ψυχῆς.

Καὶ ἡ γραῖα ἔθεώρει τὸ μέλλον ἐν τῷ ὄφθαλμῷ τῆς κόρης, ἢ δὲ κόρη τὸ παρελθόν ἐν τῷ ὄφθαλμῷ τῆς μάρμης.

(Ἐκ τῶν Νέων Μύθων τοῦ Schlosser)

ΝΥΜΦΟΘΗΡΕΙΑ

Τυπηρχέ ποτε ἡγεμονίδης τις, μυθικῆς μὲν χώρας, ἀλλὰ τοῦτο δὲν τὸν ἐκώλυε τοῦ εἶναι γνήσιος ἡγεμονίδης, ἀπὸ βασιλικὸν αἷμα καὶ γένος. Ἡμέραν τινὰ, τὴν εἰκοστὴν τῆς γεννήσεως του, εἶδε τὴν εἰκόνα ἡγεμονίδος ἀπαραμιλλήτου καλλονῆς, ἐκ χώρας λίαν μακρουνῆς, καὶ τὴν ἐρωτεύθη εὐθὺς, ὡς πάντες οἱ μυθικοὶ ἡγεμονίδαι. Ἀπεφάσισε νὰ τὴν ἀναζητήσῃ, αἱ δὲ τῶν συμβούλων του παρατηρήσεις, ὅτι ἡ χώρα ἦτο ἀγνωστος καὶ τὸ ταξίδιον δύσκολον, οὐδὲν κατώρθωσαν. Παρέδωκε τὴν κυβέρνησιν εἰς σοφόν τινα καὶ ἀνεγώρησεν εἰς τὰ ξένα.

Ἐταξείδευσεν ἡμέρας, ἐδόμοιάδας, μῆνας· ἔτος παρῆλθε καὶ ἡ χώρα τῆς ἡγεμονίδος δὲν ἐφαίνετο. Οι δόδηγοι ισχυρίζοντο, ὅτι ὑπελείπετο μιᾶς ἀκόμη ἡμέρας δρόμος, ἀλλ' ὁ δρόμος οὗτος ἐξετείνετο εἰς τὸ ἀτελεύτητον. Οὕτω διηῆλθεν ἔτη, δεκαετηρίδας ταξείδευν. Πολλοὺς λαοὺς καὶ πολλοὺς ἡγεμόνας εἶδεν, ἡ ἡγεμονίς ὅμως δὲν εύρισκετο οὐδαμοῦ. Ἔνιοτε, δὲ τατελαμβάνετο ὑπὸ δυσθυμίας, ἐξῆγε τὴν εἰκόνα της ἐκ τοῦ στήθους του, τὴν ἐρίλει καὶ ἀπέκτα οὕτω νέας δυνάμεις.

Ἐπὶ τέλους ἐταξείδευε μόνον κατὰ συνήθειαν πλέον.

Τέλος πάντων ἐπέτυχε τὸν σκοπόν τοι. Ὁδηγήθη εἰς τὰς αἰθουσας τῆς ἡγεμονίδος. Ἡθελε νὰ οιφθῇ πρὸ τῶν ποδῶν της, νὰ τῇ ἐξομολογηθῇ τὸν ἐρωτατὸν, ὑπῆρξεν ὅμως ἀρκετὰ φρόνιμος, νὰ τὴν παρατηρήσῃ πρῶτον. Καὶ τὶ εἶδε! — γραῖαν παρηκμακούσαν γυναῖκα, τῆς ὅποιας τὰ λαμπρὰ ἐνδύματα ἔτι μᾶλλον ἀπεκάλυπτον τὴν ἐκ τῆς ἡλικίας ἀσχημίαν.

Τὴν ἐπαύριον ἡ ἡγεμονίδης ἀπῆλθεν ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ. Ἐκτοτε ὅμως εἶχεν ἐφευρεθῆ ὁ σιδηρόδρομος καὶ εἰς ὀλίγας ἐδόμοιάδας ἡδυνήθη νὰ ἴητη πάλιν τοὺς πύργους τῆς πρωτευόσης του.

Οτε διήρχετο ἔφιππος τὴν κρεμαστὴν γέφυραν τοῦ φρουρίου του, ἐσταυράτησε τὸν ἵππον του, ἐσκυψε πλαγίως καὶ παρετηρήσεν ἀσκαρδαμακτὶ πλήρης σκέψεων τὸ διαυγὲς τῆς τάφρου ὑδωρ. Ἐκεῖ εἶδε πρόσωπον τι γεροντικὸν, μὲ λευκὰς τὰς τρίχας, μαραμένον καὶ ἔηντηλημένον. Ἀπεσύρθη, καὶ τὸ πρόσωπον

έπραξε τὸ αὐτὸν. Τότε ἐνόησεν, ὅτι ἡτο τὸ ἴδιον του πρόσωπου ἀπεικονισμένον. Τὸ πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἰδαινικοῦ του ταξείδιον δὲν ἔκαμε μόνον τὸ ἰδαινικὸν τοῦτο νὰ γηράσῃ: καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὑπέκειτο εἰς φθοράν.

Οἱ γήγεμοιδης ἀπῆλθεν εἰς τὸ μέγαρόν του καὶ ἐκυβέρνησεν ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν λαόν του, ἀν μὴ εὐτυχῆς, τούλαχιστον σοφὸς γενόμενος.

Περὶ τὸ πέρας τοῦ βίου του ἔγραψε τὴν ἱστορίαν του καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν εἰς τὰ τέκνα του πρὸς δόηγίαν ἐν τῷ βίῳ των.

Ταῦτα ἀνέγνωσαν μετ' εὐσεβείας τὸ βιβλίον, ἀλλὰ δὲν ἔγιναν κατ' οὐδὲν σοφώτεροι, καὶ ἔκαμον καὶ οὗτοι τὸ μέγα ταξείδιον πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἰδαινικοῦ. Καὶ ἐπειτα ἐκληροδότησαν καὶ οὗτοι εἰς τὸν ἀπογόνους των σοφὰς συμβουλάς. Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἔγγονοι τοῦ ἡγεμονίδου ἐκείνου!

(Ἐκ τῶν νεωστὶ ἐκδοθέντων Νέων Μύθων τοῦ αὐστριακοῦ συγγραφέως Julius von Schlosser).

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

**** Κατὰ τὸ τρέχον χειμερινὸν ἔξαμηνον, οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὰ Γερμανικὰ Πανεπιστήμια φοιτηταὶ ἀνέρχονται εἰς 26,945, ἐνῷ κατὰ τὸ τελευταῖον θερινὸν ἔξαμηνον ὑπελογίζοντο εἰς 26,253. Ἐκ τῶν 26,945, οἱ τῆς Θεολογικῆς σχολῆς συμποσοῦνται εἰς 5791, οἱ τῆς νομικῆς εἰς 5762, οἱ τῆς ιατρικῆς εἰς 6650 καὶ οἱ τῆς φιλοσοφικῆς εἰς 8735. Ποιά ἀντίθεσις πρὸς τὰς ἀναλογίας τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου. Οἱ ἀριθμὸς τῶν ξένων φοιτητῶν ἀνέρχεται εἰς 1644.

**** Οἱ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν τῶν Αὐστριακῶν Πανεπιστημίων κατὰ τὸ τρέχον χειμερινὸν ἔξαμηνον ἔχει ὡς ἔξης: Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης ἀριθμεῖ 238 ἀκροατὰς τῆς Θεολογικῆς σχολῆς, 1565 Νομικῆς, 2569 τῆς ιατρικῆς καὶ 634 τῆς Φιλοσοφικῆς, δηλαδὴ ἐν δλῷ 4000 καὶ 1006 ἐκτάκτους ἀκροατὰς. Τὸ ἐν Γράτες Πανεπιστήμιον ἀριθμεῖ 1082 τακτικοὺς καὶ 223 ἐκτάκτους. Τὸ ἐν Ιανερίκη 753 τακτικούς καὶ 110 ἐκτάκτους. Τὸ ἐν Πράγῃ γερμανικὸν Πανεπιστήμιον 1369 τακτικούς καὶ 156 ἐκτάκτους, τὸ δὲ Τσεχικὸν 2093 τακτικούς καὶ 187 ἐκτάκτους. Τὸ ἐν Κρακοβίᾳ 1127 τακτικούς καὶ 107 ἐκτάκτους. Τὸ ἐν Λεμέργῃ 1029 τακτικούς καὶ 86 ἐκτάκτους. Τὸ ἐν Γρενοβίστη 212 τακτικούς καὶ 47 ἐκτάκτους ἀκροατάς. Οἱ ἀριθμὸς δύμως τῶν μαθητῶν τῶν πολυτεχνικῶν ἐν Αὐστρίᾳ σχολῶν ἥλαττοθή σημαντικῶς.

**** Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Βέρνης τῆς Ἐλβετίας ἀριθμεῖ κατὰ τὸ τρέχον χειμερινὸν ἔξαμηνον 580 φοιτητὰς καὶ 57 ἀκροατὰς, ἔξι τὸν 51 ἀνήκουσιν εἰς τὴν Θεολογικὴν σχολὴν, 158 εἰς τὴν Νομικὴν, 234 εἰς τὴν ιατρικὴν, 141 εἰς τὴν φιλοσοφικὴν, καὶ 53 σπουδάζουσι τὴν κτηνιατρικήν. Εἰς δὲ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ζυρίχης φοιτῶσι πρὸς τὸ παρόν 70 κυρίαι, τῶν ὅποιων αἱ 40 σπουδάζουσι τὴν ιατρικήν.

**** Ἐν τοῖς πανεπιστημιακοῖς κύκλοις τῆς Πετρουπόλεως διαδίδεται, ὅτι ὁ μισητὸς καταστάς πρύτανις τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου κ. Βλαδισλαβώφ ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ ὡς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὸ ἐν Καζάν Πανεπιστήμιον καὶ ὅτι εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ θὰ ἐκαλεῖτο ὁ κ. Λαζαρέσκης, ὁ γνωστὸς πανολαΐστης καὶ φήτωρ τοῦ σλαβικοῦ εὐεργετικοῦ συλλόγου.

ΥΓΙΕΙΝΑ

Καταπληκτικὰς διαστάσεις ἔλαβεν ἡ νόσος τῆς τριχινώσεως ὡς ἐκ τῆς βρώσεως ὡμοῦ χοιρείου κρέατος προερχομένη, εἰς τινὰ παρὰ τὸ Μπάουτσεν τῆς Γερμανίας χωρίς. Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, προσεβλήθησαν 150 ἀτομά, τῶν ὅποιων τὰ 9 ἀπεβίωσαν. Καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Γερμανίας ἀνεφάνη ἡ αὐτὴ ἐπιδημία, αἱ δὲ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἀπαιτοῦσιν ὅπως ἡ ἔξτασις καταστῇ ὑποχρεωτική.

**** Ἐν Βισταδεν πρόκειται ν' ἀνεγερθῇ μέγας λουτρών, ἐνῷ θὰ ὑπάρχωσι λουτρά θερμά, μεταλλικά, ρωμαϊκά, ρωσικά, ἡλεκτρικά, ψυχρολουσία, διὰ κινητῶν λουτήρων καὶ δεξαμεναὶ διὰ κολύμβημα. Ἐπίσης ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι θὰ ὑπάρχῃ σουηδικὴ γυμναστική, θεραπεία δι' ἐντρίψεων καὶ ἡλεκτροθεραπευτική. Διὰ δὲ τὴν διαμονὴν τῶν θεραπευομένων θὰ ἴδρυθῃ καὶ μέγα ζενοδοχεῖον.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΡΙΟΗΝ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΦΗΝ ΤΩΝ ΗΑΙΔΙΩΝ

Ο Σύλλογος τῆς Ιδρύσεως καὶ διατηρήσεως μγειειῶν οἰκιῶν διὰ παιδία, δστις ὡς σκοπὸν αὐτοῦ θεωρεῖ νὰ πραγματιζέται π:ωχά καὶ ἐκ τῶν βρεφοκολείων τῆς Βιέννης ἀφείνεται παιδία ἀνευ διακρίσεως τῆς ἐθνότητος καὶ θρησκείας αὐτῶν, καὶ νὰ τὰ μεταφέρῃ κατὰ τὸ θέρος εἰς ἔσχατος, παρέχων αὐτοῖς τροφὴν καλήν καὶ περιπόησιν δωρεάν, καταρτίζει ἀπὸ τῆς 28 Μαρτίου μέχρι τῆς 8 Απριλίου τ. ἐν ταῖς αἰθουσαῖς τῆς κηπουρικῆς ἑτατρίας, "Ἐκ θεσιν διατροφῆς καὶ περιποίησεως τῶν παιδίων, μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως τὸ κοινὸν μάθη καὶ φωτ.σθῆ περὶ τῶν νεωτάτων μέσων καὶ περὶ τῶν προόδων τῶν γενομένων περὶ τὴν διατροφὴν καὶ περιποίησιν τῶν παιδίων, νὰ καταστῇ δὲ ἐπωφελής ἡ ἐπίσκεψί της ὑπὸ τε ὑγειειήν καὶ ὑπὸ παιδαγωγικήν ἔποψιν, νὰ καταστρέψῃ κακήν ὑφισταμένην συγκρίθειαν ὡς καὶ ἐπιβλαβεῖς προλήψεις ἐκ τοῦ κοιτῶνος τῶν παιδίων.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταῦτην καλοῦνται νὰ λάβωσι μέρος καὶ βιομήχανοι καὶ ἀλλοι τεχνίται, δστοι εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀνταποκριθῶσι: εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἔκθεσεως, ἡ τὰ κέρδη θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν καὶ ἡ τις θὰ περιλαμβάνῃ ἀπειρίαν ἀντικειμένων.

Ίδου πῶς ἐργάζονται: ἐκεῖ οἱ Σύλλογοι. Η πανταχοῦ ἡ ἴδια πρωτοβουλία καταβάλλει μαρτίους μόχθους ὅλως περιθώλψη τὰ πάσχοντα μέλη τῆς κοινωνίας καὶ ὅπως παράσχῃ οὐ μόνον ἄρτον ἀλλὰ καὶ ἀναψυχὴν καὶ διαπολέσσιν εἰς τὰ περιστάτων.